

Τῇ τετάρτῃ ε' εβδομάδος πρωι.

Τῇ κθ' τού αυτού μηνος μαρτίου.

† Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων Μάρκου, Ἐπισκόπου
Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου Διακόνου καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.

Μνήμη τῶν Ἅγιων Μαρτύρων, Ἰωνᾶ, Βαραχησίου καὶ τῶν
σὺν αὐτοῖς.

Ἄκολουθία ἐκ τῆς Θ' Ωρας.

Ἴερεύς: Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἴερεύς: Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς Ἀληθείας, ὁ Πανταχοῦ Παρὼν καὶ τὰ Πάντα
Πληρῶν, ὁ Θησαυρὸς τῶν Ἅγαθῶν καὶ Ζωῆς
Χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλīδος καὶ σῶσον,
Ἄγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀναγνώστης: Ἀμήν. Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος
Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (*ἐκ γ'*).

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ιερεὺς: "Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ο Ἀναγνώστης: **Α**μήν. **Κ**ύριε ἐλέησον (ιβ').

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς πγ' (83).

‘**Ω**ς ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὗ θήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε μακάριος ἀνὴρ ὃ ἐστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοί· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο. ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὐλογίας δώσει ὁ νομοθετῶν πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὀφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιὼν Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἰακὼβ ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην παραδριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ μᾶλλον ἥ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν ἄμαρτωλῶν ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος

οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.

Ψαλμὸς πδ' (84).

Εύδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακὼβ ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὀργισθῆς ἡμῖν; ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεὰν; ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς καὶ ὁ λαός σου εὔφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ σωτήριόν σου δώης ἡμῖν; ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς δσίους αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν καρδίαν πλὴν ἐγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν. ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ

διέκυψεν καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύσεται καὶ θήσει εἰς ὄδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἴμι ἐγὼ φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὅσιός εἴμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν εὔφραντον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικῆς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου ὅτι μέγας εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὄδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εὔφρανθήτω ἡ

καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
ἔξομολογήσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
αἰῶνα ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ’ ἐμὲ καὶ
ἐρρύσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου ὁ
Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ’ ἐμὲ καὶ
συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου
καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν καὶ σὺ
Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἔλεήμων
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
ἐπίβλεψον ἐπ’ ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ
κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν
τῆς παιδίσκης σου ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον
εἰς ἀγαθὸν καὶ ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ
αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ
παρεκάλεσάς με.

Καὶ πάλιν.

Ποίησον μετ’ ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ
ἴδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν
ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς
με.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα
σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Ἅγιος πᾶς Νη

Ἄγιος εν τῇ ε να τῇ ω ραδί η μας
σαρ κι του θα να του γευσα με νος ῥε νε κρωσον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας ἄγιος

Στίχ: Έγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου
Κύριε κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Στίχ: Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου
κατὰ τὸ λόγιόν σου ρῦσαί με.

Ἄγιος εν τῇ ε να τῇ ω ραδί η μας
σαρ κι του θα να του γευσα με νος ῥε νε κρωσον
της σαρ κος η μων το φρονη μα Χρι στε ε ο
Θε ος και σω ωσον η μας ἄγιος

‘Ο ἀναγνώστης.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...Θεοτοκίον.

‘Ο δι’ ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δεῖξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὖς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Μὴ δὴ παραδώῃς ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ’ ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.

“**Ἄ**γιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς (*ἐκ γ'*)

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

“**Α**γιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ίερεὺς: “Οτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία...

Ἀναγνώστης: **Α**μήν.

Βλέπων ὁ ληστὴς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς επὶ σταυροῦ κρεμάμενον, ἔλεγεν· Εἰ μὴ Θεὸς ὑπῆρχε σαρκωθεὶς, ὁ σὺν ἡμῖν σταυρωθεὶς, οὐκ ἂν ὁ ἥλιος τὰς ακτῖνας ἐναπέκρυψεν, οὐδὲ ἡ γῆ σειομένη ἐκυμαίνετο. Ἄλλ’ ὁ πάντων ἀνεχόμενος, μνήσθητί μου, Κύριε, ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Δόξα...

Ἐν μέσω δύο ληστῶν, ζυγὸς δικαιοσύνης εὑρέθη ὁ σταυρός σου· τοῦ μὲν καταγομένου εἰς ἄδην, τῷ βάρει τῆς βλασφημίας, τοῦ δὲ κουφιζομένου πταισμάτων, πρὸς γνῶσιν θεολογίας, Χριστὲ ὁ Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν...

Τον ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ σωτῆρα τοῦ κόσμου, ἐν τῷ σταυρῷ θεωροῦσα ἢ τεκοῦσα, ἔλεγε δακρύουσα. Ό μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, δρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν ὑπὲρ πάντων ὑπομένεις, ὁ Γίδες καὶ Θεός μου.

Κύριε ἐλέησον. (40άκις)

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Δι' εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν...

Ἀμήν.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου, πνεῦμα

ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας, καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης, ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης, χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ ὄρᾶν τὰ ἔμα πταίσματα, καὶ μὴ καταχρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, δτι εὐλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Καὶ εὐθὺς φάλλονται οἱ Μακαρισμοί.

Ἅγιος ἀπόστολος Παύλος

π
π

Ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ μνήσθη τι

η μων Κυρίου ο ταν ελθῆς εν τῃ

βασιλείᾳ αὐτοῦ Μακάριοι οι πτω

χοι τω πνευματικοί τι ο τι αυτῶν ε στιν

η βασιλείᾳ α των ουρανών

Ἄγιοι Μνησθητι η μων Κυρίου ο ταν ελθεῖς

εν τῃ βασιλείᾳ ασου

Δ

Ἄγιοι Μακάριοι οι πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.

Δ

Ἄγιοι Μνησθητι η μων Κυρίου ο ταν ελθεῖς

εν τη βασι λει ασου π

Δ Δ
φ Μα κα ρι οι οί πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ

κληρονομήσουσι τὴν γῆν. φ

χ Δ
φ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου π

Δ Δ
φ Μα κα ρι οι οί πεινῶντες καὶ
διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ¹
χορτασθήσονται. φ

Δ Δ
φ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου π

Δ Δ
φ Μα κα ρι οι οί ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ¹
ἐλεηθήσονται, φ

Δ Δ
φ Μνησθητὶ η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου π

Δ μα κα ρι οι μοι καθαροὶ τῇ καρδίᾳ,
ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὅψονται. Δ

Δ μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου π

Δ μα κα ρι οι μοι εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ
υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται. Δ

Δ μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη βασι λει ασου π

Δ μα κα ρι οι μοι δεδιωγμένοι ἔνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν. Δ

Δ μνησθήτι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ Μα κα ρι οι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν
ύμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ρῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἔνεκεν ἐμοῦ. Δ φ

Δ Μνησθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου π

Δ Χαι ρε τε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Δ φ

Δ Μνησθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης
εν τη Βασι λει ασου π

Δ Δόξα Πατρί... Δ φ

Δ Μνησθη τι η μων Κυ ρι ε ο ταν ελθης

εν τη Βασι λει ασου π

Δ **Κ**αὶ νῦν... Δ
♂

Δ **Μ**νησθῇ τι η μων Κυρὶ ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου π

Καὶ πάλι δυνατότερα.

Δ **Μ**νησθῇ τι η μων Κυρὶ ε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου π

Δ **Μ**νησθῇ τι η μων Δε σποτα ο ταν ελ

θεις εν τη βασι λει ασου π

Δ **Μ**νησθῇ τι η μων Αγιε ο ταν ελθεις

εν τη βασι λει ασου ου ου π

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἀναγνώστης.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ

οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ.

Χορὸς δὲ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων, ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης δὲ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου. **Κ**αὶ νῦν...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ὀιοράτων.

Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Γίδην τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα οὐ ποιηθέντα, δόμοιούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν

καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα, καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρός.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἄγιον, τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Γίῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδιξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἀγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν.

Ομολογῶ ἐν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἔκούσια καὶ τὰ

άκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ώς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπί τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἐστιν...

‘Ο ἀναγνώστης τό¹
Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.
Ὕχος βαρύς.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης, καὶ ώς ἔχώρουν οἱ Μαθηταί σου τὴν δόξαν σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐθεάσαντο· ἵνα, ὅταν σὲ ἴδωσι σταυρούμενον, τὸ μὲν πάθος νοήσωσιν ἐκούσιον, τῷ δὲ κόσμῳ κηρύξωσιν, ὅτι σὺ ὑπάρχεις ἀληθῶς τοῦ Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα.

Κοντάκιον τῆς Τετάρτης.
Τὸ τοῦ Σταυροῦ.

Ούρωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἔκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός· εὔφροαν ἐν τῇ δυνάμει σου τοὺς πιστοὺς Βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς κατὰ τῶν πολεμίων· τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὅπλον εἰρήνης, ἀγήττητον τρόπαιον.

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῶν Ἅγίων Ἀναργύρων.

Ὕχος β'.

Οἱ τὴν χάριν λαβόντες τῶν ιαμάτων, ἐφαπλοῦτε τὴν ρῶσιν τοῖς ἐν ἀνάγκαις, Ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἐνδοξοι· ἀλλὰ τῇ ἡμῶν ἐπισκέψει, καὶ τῶν πολεμίων τὰ θράση καταβάλλετε, τὸν κόσμον ιώμενοι ἐν τοῖς θαύμασι.

Εἰς τὴν ζ' Ὡδὴν.

Μαρτυρικὸν τῆς Τετάρτης.

Ὕχος Βαρύς.

Τῆς ἀθεότητος τῶν τυράννων καταφρονήσαντες, καὶ τῶν βασάνων τὸ ἄλγος

παραβλεψάμενοι Ὅσιοι, τὴν πίστιν τὴν εἰς
Χριστὸν οὐκ ἡρονήσασθε· διὸ ἵκετεύσατε τόν
φιλάνθρωπον Θεόν, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐν συνεχείᾳ καθ' ἑκάστην τὰ ἔξῆς.

Δόξα Πατρί...

Μετὰ τῶν Ἅγίων ἀνάπταυσον, Χριστέ, τὰς
ψυχὰς τῶν δούλων σου, ἐνθα οὐκ ἔστι πόνος, οὐ
λύπη, οὐ στεναγμός, ἀλλὰ ζωὴ ἀτελεύτητος.

Καὶ νῦν...

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε,
μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ
παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ
πρόφθασον ώς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν,
τῶν πιστῶς χραυγαζόντων σοι. Τάχυνον εἰς
πρεσβείαν καὶ σπεῦσον εἰς ἵκεσίαν, ἢ
προστατεύουσα ἀεί, Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε.

Κύριε ἔλεησον μ' (10 X 4).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος
Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ
τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔλεων, ὁ πάντας καλῶν πρὸς
σωτηρίαν διά τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων

ἀγαθῶν, αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρον καὶ δῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον, **Κ**ύριε ἐλέησον.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

Ιερεύς: **Ο** Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος

ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς,

Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,

Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.

Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν, ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω
τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω
τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν,
ώς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ
μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ὁῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

Ἴερεὺς: "Οτι σου ἐστιν ἡ βασιλεία..."

Ο Ἀναγνώστης: Ἄμήν. Κύριε ἐλέησον (ιβ').

Ιερεὺς: Παναγία Τριάς, τὸ ὁμοούσιον κράτος, ἡ ἀδιαίρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτία, εὐδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἐμοὶ τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν, ἵνα διαπαντὸς δοξάζω, ὑμνῶ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἰς ἄγιος, εῖς, Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς·

Ἀμήν.

Ιερεὺς: Δόξα σοι δ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ο Ἀναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γῇ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον. Πάτερ Ἅγιε εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς Παναχράντου καὶ Παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός. Τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ ἀγίου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμάς.

Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἐσπερινὸς μετὰ τῆς Θείας Λειτουρ-
γίας τῶν Προηγιασμένων Τιμών Δώρων.

Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία
Τετάρτης Ε' ἑβδομάδος.

ΙΕΡΕΥΣ: Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ο ΠΡΟΕΣΤΩΣ ἢ Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ:

Ἄμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.

Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἔνεδύσω, ὀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἴμάτιον.

Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρδιν, ὁ στεγάζων ἐν ὅδασιν τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ.

Ο τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ὀνέμων.

‘Ο ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

‘Ο θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

”Ἀβυσσος ως ἴματιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὁρέων στήσονται ὕδατα.

’Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.

’Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.

’Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.

‘Ο ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὁρέων διελεύσονται ὕδατα.

Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.

’Ἐπ’ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.

Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.

‘Ο ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ

χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.

Τοῦ ίλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.

Χορτασθήσονται τὰ ἔύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.

Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἥγεῖται αὐτῶν.

Ὄρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγῳοῖς.

Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

Ϲκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπᾶσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.

Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.

Ἐξελεύσεται ἀνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.

Ως ἐμεγαλύνθῃ τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς

σου.

Ἀὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος,
ἔκει ἔρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῷα μικρὰ
μετὰ μεγάλων.

Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος,
ὅν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.

Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν
τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς
συλλέξουσιν.

Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα
πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ
σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.

Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ
ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν
ἐπιστρέψουσιν.

Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ
κτισθήσονται, καὶ ἀνακαίνεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς.

Ἡτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας
εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.

Ο ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν
τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ
καπνίζονται.

Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.

Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὅστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Οἱ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.

Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ: Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ΧΟΡΟΣ: Κύριε, ἐλέησον. [καὶ μετὰ ἀπὸ κάθε αἵτηση]

Ὕπερ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὕπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,

εύσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ πατρός καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὸν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς, Κώμης**) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

‘**Υ**πὲρ πλεόντων, δόδοιπορούντων,

νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καί τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὑπὲρ τοῦ ρύσθηναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

ΧΟΡΟΣ: Σοὶ Κύριε.

ΙΕΡΕΥΣ: “Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννηταῖ Αγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ: Ἀμήν.

Μεθ' ὁ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὡραία Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει μεγαλοφάνως τά "Πρὸς Κύριον" ἢτοι τὸ ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Καθ' ὃν χρόνον ἀναγινώσκεται τὸ Πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ὁ Ἱερεὺς κάμνει τρεῖς μετανοίας πρὸ τῆς Ἀγίας Τραπέζης, ἀνοίγει τὸ Ἀρτοφόριον, καὶ θυμάσας τὰ Δῶρα, ἀπλώνει τὸ Ἀντιμήνσιον καὶ θέτει τὸ Δισκάριον ἐπ' Αὐτοῦ. Ἄφοῦ μεταφέρῃ τὸν Ἀμνὸν ἐπ' Αὐτοῦ, καλύπτει μὲ τὸν Ἀστερίσκον καὶ ἔνα κάλυμμα, τότε, προηγουμένου τοῦ θυματοῦ, ἀπέρχεται εἰς τὴν Πρόθεσιν, καὶ ἐναποθέτει τὸ Δισκάριον, φέρον τὸν Ἀμνόν.

Κατόπιν βάζει οἶνον καὶ ὕδωρ εἰς τὸ Ἅγιον Ποτήριον καὶ καλύπτει αὐτό, καὶ μετὰ ταῦτα, διὰ τοῦ Ἀέρος ἀμφότερα τὰ σκεύη. Εἰς κάθε πρᾶξιν λέγει ἀπλῶς τό: "Δι' Εὐχῶν τῶν Ἅγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς."

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119.

Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με ἐκέκραξα,
καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε, δῦσαι τὴν ψυχήν μου
ἀπὸ χειλέων ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τὶ δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἡκονημένα, σὺν τοῖς, ὄνθραξι τοῖς ἐρημικοῖς.

Οίμοι! ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν σκηνωμάτων Κηδάρ, πολλὰ παρώκησεν ἡ ψυχή μου. Μετὰ τῶν μισούντων τὴν εἰρήνην ἡμην εἰρηνικός, ὅταν ἔλαλουν αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' (120).

Ὕρα τοὺς ὀφθαθμούς μου εἰς τὰ ὄρη, ὅθεν ἥξει ἡ βοήθειά μου. Ἡ βοήθειά μου παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῷης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τόν Ἰσραὴλ· Κύριος φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου. Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα. Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' (121).

Ἐύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα. Ἐστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου, Ἱερουσαλήμ,

Ίερουσαλήμ οίκοδομουμένη ώς πόλις, ἡς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαὶ, φυλαὶ Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι Κυρίου. Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἴκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ εἰς εἰρήνην τὴν Ίερουσαλήμ καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν ταῖς πυργοβάρεσί σου. Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ σοῦ. Ἐνεκα τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐξεζήτησα ἀγαθὰ σοι.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' (122).

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἰδοὺ ώς ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν ώς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' (123).

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας
ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν
αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν
ἡμᾶς. Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα
διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.
Εὐλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς
θήραν τοῖς ὁδοῦσιν αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς
στρουθίον ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς
ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι
Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα
σοι ὁ Θεός, **Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄ**λληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)**

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον
ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης,
ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

Ϲοί, Κύριε.

**(μυστικώς) Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης
ἡμᾶς, μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ
ποίησον μεθ' ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπιείκειάν σου,
ἰατρὲ καὶ θεραπευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν,
δόδήγησον ἡμᾶς ἐπὶ λιμένα θελήματός σου,
φώτισον τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν καρδιῶν ἡμῶν, εἰς
ἐπίγνωσιν τῆς σῆς ἀληθείας, καὶ δώρησαι ἡμῖν
τὸ λοιπὸν τῆς παρούσης ἡμέρας εἰρηνικὸν καὶ
ἀναμάρτητον, καὶ πάντα τὸν χρόνον τῆς ζωῆς**

ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων σου.

Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' (124).

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὄρος Σιών, οὓς σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. Ὅρη κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Οτι οὐκ ἀφήσει Κύριος τὴν ράβδον τῶν ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἔκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε, τοῖς ὀγαθοῖς καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ. Τοὺς δὲ ἔκκλινοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἔργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' (125).

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν
Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ παρακεκλημένοι.
Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα
ἡμῶν ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
ἔθνεσιν· Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μέτ'
αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ'
ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὑφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον,
Κύριε, τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν
τῷ νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι ἐπορεύοντο
καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.
Ἐρχόμενοι δὲ ἦξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες
τὰ δράγματα αὐτῶν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' (126).

Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην
ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες. Ἐὰν μὴ Κύριος
φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἡγρύπνησεν ὁ
φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὄρθρίζειν.
Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον
ὄδυνης. Ὁταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,
ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ
καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν χειρὶ¹
δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος δις πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται, δταν λαλῶσι τοῖς ἔχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' (127).

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, καὶ καλῶς σοι ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος μακάριος εἰ, εὐθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλῳ τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἀνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου. Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' (128).

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου· καὶ γάρ οὐκ ἥδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν, Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν.

Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὅπισω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών. Γενηθήτωσαν ώσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη, οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων. Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες· Εὔλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὔλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,** δόξα σοι ὁ Θεός, **Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,** δόξα σοι ὁ Θεός.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι.
(κατάληξις)

Ἐτι καὶ **ἔτι** ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχρόντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ϲοί, Κύριε.

(μυστικώς) **Κ**ύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, μνήσθητι ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἀχρείων δούλων σου, ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι ἡμᾶς τὸ ἄγιον καὶ προσκυνητὸν ὄνομά σου, καὶ μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς ἀπὸ τῆς προσδοκίας τοῦ ἐλέους σου, ἀλλὰ χάρισαι ἡμῖν, ὁ Θεός, πάντα τὰ πρὸς σωτηρίαν αἰτήματα, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἀγαπᾶν, καὶ φοβεῖσθαι σε ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου.

Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῇ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἀ**μήν.

**ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.
ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' (129).**

Ἐκ βαθέων ἐκένραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ ὅτα
σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς
μου. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε,
τὶς ὑποστήσεται; Ὁτι παρὰ σοὶ ὁ Ἰλασμὸς ἔστιν.
Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε,
ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου,
ἡλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ
φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς
πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. Ὁτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ
πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' (130).

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἔμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις
ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὑψωσα
τὴν ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ
τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν
ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' (131).

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ Κυρίῳ, ηὔξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ δώσω ὅπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. Ἔως οὗ εὗρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾷ, εὗρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου. Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην, καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἀδιδάξω αὐτούς, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι

ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ. Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἱῶνα αἱῶνος, ὅδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς Ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὄσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα ἐπὶ λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' (132).

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὄσην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὄρη Σιών, ὅτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εὐλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἱῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' (133).

Ίδοù δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν

ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια, καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. Εὐλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὓρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα Πατρὶ καὶ Γενεᾷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. **Ἄμην.**

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός,

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, δόξα σοι ὁ Θεός.

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι. (**κατάληξις**)

Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Ἄμην.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔαυτοὺς καὶ ἄλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ

παραθώμεθα.

Κοί, Κύριε.

(μυστικώς) Ό τοις ἀσιγήτοις ὑμνοις καὶ ἀπαύστοις δοξολογίαις ὑπὸ τῶν ἀγίων δυνάμεων ἀνυμνούμενος, πλήρωσον τὸ στόμα ἡμῶν τῆς αἰνέσεώς σου, τοῦ δοῦναι μεγαλωσύνην τῷ ὀνόματί σου τῷ ἀγίῳ, καὶ δὸς ἡμῖν μερίδα καὶ κλῆρον μετὰ πάντων τῶν φοβουμένων σε ἐν ἀληθείᾳ καὶ φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου, πρεσβείαις τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ πάντων τῶν ἀγίων σου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν καὶ σώζειν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οἱ χοροὶ ταπεινῇ τῇ φωνῇ ψάλλουσι τό,

Κύριε ἐκέκραξα.....

εἰς τὸν ἥχον τοῦ Ἰδιομέλου τοῦ Τριωδίου

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα,
ψάλλομεν Σπχηρὰ
Ψαλμὸς ρμ' (140)

Ὕπατης πᾶς Νη

Ἄκυροι ε ε κεκραξαπροσει σακου
σοονμουει σακου σοονμουΚυριε ΛΚυριε
ε ε κεκραξαπροσει σακου σοονμου
ΔπροσχετηφωνητηςδεησεωςμουΛ
εντωκεκραγεναιμεπροσεισισακου
σοονμουΚυριε ε
Δκατευθυνθητωηπροσευχημουως
θυμιαμαενωπιοονσουΛεπαρσις
τωνχειρωνμουθυσιαεσπερινηει

σακουσονμουΚυ υ ρι ε

δι

χ^N
γ
διθου Κυ ρι ε φυ λακηντωστο μα τι

μου δι και θυ ραν πε ρι ο χης πε ρι τα

χει λημου δι

δι Μη εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο

γους πο νη ρι ας δι του προ φα σι ζε σθαι

προφα σεις εν α μαρ τι αις δι

δι Συν αν θρω ποις ερ γα ζο με νοις την

α νο μι ι ι αν δι και ου μη συν δυ α σω

με τα των εκλεκτων α αυ των δι

δι Παι δε ευ σει με δι και ος εν ε λε ει

καὶ εἰ λεγέται με ^Θ_λ εἰ λαῖον δὲ αμαρτῶ λου

μηδὲ λιπάνα τωτην κε φαληνμου ^γ_δ

^N
^γ_δ ο τι ε τικαιη προσευ χημου ενταις

ευ δο κι αις αυτων ^Δ_δ κα τε πο θησανε

χο μενα πετρας οι κρι ταιαυτων ^γ_δ

^N
^γ_δ α κου σο νται τα ρη μα ταμου ο τι

η δυνθησαν ^Θ_λ ω σει παχος γης ερ ρα γη ε

πι της γης ^Θ_λ δι ε σκορ πι σθη τα ο στα

αυτων πα ρα τον Α δην ^γ_δ

^N
^γ_δ ο τι προς σε Κυ υ ρι ε Κυ ρι ε οι

ο φθαλμοι μου ^Δ_δ ε πι σοι ηλ πι σα μη αντα

νε λης την ψυ χη μου **δι**

δι Φυ λα ζον με α πο πα γι ι δος ης συ

νεστησαν το μοι **δι** και α πο σκαν δα λων των ερ

γα ζο με νων την α νο μι αν **δι**

δι Πε σουν ται εν αμ φι βλη στρω αυ

των οι α μαρ τω λοι **δι** κα τα μο νας ει

μι ε γω ω ω ε ε ως α αν πα

ρε ε ε ελ θω **δι**

δι Τοις των ε μων λο γι σμων λη σταις

πε ε ρι πε ε σων **δι** ε συ λη θην ο τα α α

λα ας το ον νουν **δι** και δει νως πλη γω θεις **δι**

ο λην μου την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι 1
σμαι και εν θε εν κει ει ει μαι ⁶ λ γυ μνος α ρε των
ε εν τη του βι 1 1 ou ou o o δω ^v δι 1
ε ρευς δε 1 δων με τω μω λω πι o δυ u
u νω με ε νον ^λ δι α το α vi α τον πα
ρο ρων ου ουκ ε πι βλε ε ε ε πει δι Λευ 1
της δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθι ρον
αλ γη η δο o o να ^λ και αυ το ος κα τι δω
ων α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι δι
συ u δε o ευ δο κη σας ουκ εκ Σα μα α ρει
ει ει ας ⁶ λ αλ λεκ Ma ρι ας σαρ κω θη ναι Xri

στεε ε ο Θε ος Δ^Δτη φι λανθρω πι α σου
 πα ρα σχου μοι τη η ην ι α ασιν Δ^δ ε
 πι χε ω ων επ ε με το με ε ε γα α σου
 ε ε ε λε ε ε ε ος Δ^δ
 Δ^ΔΦω νη μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα
 ζα Δ^δ φω νη μου προς Κυ υ υ ρι ι ον ε
 ε δε η η η η θην Δ^δ
 Δ^δΤοις των ε μων λο γι σμων λη σταις
 πε ε ρι πε ε σων Δ^δ ε συ λη θην ο τα α α
 λα ας το ον νουν Δ^δ και δει νως πλη γω θεις Δ^δ
 ο λην μου την ψυ χην τε τρα α αυ μα τι ι σμαι

+ εὐτύχαστας 6 καὶ εἰς τὸν εἶδον
καὶ εν θεεν κει ει ει μαι λγ γυ μνος α ρε των ε εν
τη του βι ι ι ου ου ο ο δω Λι ι ε
ρευς δε ι δων με τω μω λω πι ο δυ υ
νω με ε νον λ δι α το α νι α τον πα ρο
ρων ου ουκ ε πι βλε ε ε ε πει Λι Λευ ι της
δε πα λιν μη φε ρων την ψυ χο φθο ρον αλ
γη η δο ο ο να λ και αυ το ος κα τι δω ων
α αν τι πα ρη η ηλ θε ε ε ε μοι Λι συ
υ δε ο εν δο κη σας ουκ εκ Σα μα α ρει ει ει
ας λαλλ εκ Μα ρι ας σαρ κω θη ναι Χρι στε
ε ε ο Θε ος Λι τη φι λανθρω πι α σου πα

ρασχουμοι τηη ην ι α ασιν ^λ_ε ε πι χε
ωων επ ε με το με ε ε γα α σου ε
ε ε λε ε ε ε ος ^γ_δ
^χ
^γ_δ Εκ χε ω ε νω πι ον αυ του την
δε η σιν μου ^Δ_δ την θλι ψιν μου ε νω πι
ον αυ του α παγγελω ^γ_δ

δι Ειτις α ρε τη και ει τις ε παινος πρε
πειτοις Α γι οις δι ξι φε σι γαρ ε κλιναντους
αυ χε νας δι δι α σε τον κλινανταου ρα νους
και κα τα βαν τα δι ε ξε χε αν το αι αι
μα αυ των δι α σε τον κε νω σαν τα σαν

τον ^Δλι και μορφην δου λου λα βο ο οντα ^νλι ε
τα πει νω θη σαν ε ως θα να ατου ^ξ6 την
πτωχει αν σουου μι μου με νοι ^νλι ων ταις ευ χαις
κα τα το πλη η θος των οι κτιρ μων σου ο
Θε ος ε λε η σον η μας ^νλι

Σπιχηρὰ Προσόμοια.

Ἄχος ὁ αὐτὸς. Κύριε, εἰ καὶ κριτηρίω.

λι ^χν τω ε κλει πειν εξ ε μου το πνευ
μα μου ^χλι και συ ε ε γνως τας τρι ι βου ους
μου ^νλι

λι ^χν υ ρι ε συ τους ι ε ρου ους
Μα θη τα ας σου ^Δλι λο γι κους ου ρα νους ε

δειξας **Δ** τουτων ειραις με σι τει ει ει αις
 των της γης κακωων με λυ τρωσαι **Δ** δι
 εγ κρα τει αις υψων συ νε σε ως ε
 καστοτε **Δ** της προς τα πα θη τον λο γι σμο
 ο ον μου **Δ** ως οι κτιρ μων και φι λα ανθρωω

πος **Δ**
Δ **Εν** ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο
 μην **Δ** ε κρυψαν πα γι ι δα α μοι **Δ**
Δ **Ε** ε χον τες παν τες τον και ρο ον της
 Νη στει ει αις ως συ νερ γο ον θει ων πραξεων
Δ κλαυσω μεν εξ ο λης καρ δι ι ι αις και

τω σω τη η ρι ι βο η σω μεν δι α
των σων μα θη των κυ υ ρι ε πο λυ ε λε
ε σωσον τους φο βω α νυ μνου ου ουν τας
την πολλην φιλανθρωπι ι α ανσου δι

Ἐπερον Προσόμοιον.

Ὕχος ὁ αὐτὸς. Τὴν ἐνδοξὸν καὶ ἀχραντον.

δι κα τε νο ουν εις τα δε ξι α και
ε πε βλε πον δι και ουκ ην ο ε πι γι νω ω
σκωων με δι

δι ποστολοι πα νευ φη μοι οι του
Κοσμου πρεσβευται δι α σθενουν τωνι α τροι
της υ γει ας φυ λακες δι αμ φο τε ρω θεν

η μας συν τη ρη σα τε ⁶_λ της Νη στει ας τον
 χρο νον δι ιπ πευ ον τας εν αλ λη ^γη λοις
 εν Φε ως ει ει ρη νευ ον τας ^Δτον νου ουν
 α νε νο χλη τον των πα Φων φυ λατ το ον
 τες ^Δι να ασω μεν Χρι στω ως νι κη τη
 ε ξα να σταν τι υ μνον α α πα αν τες ^Δ

Ἔχος ^Γ_λ τος ξου

"Ηθελον δάκρυσιν ἔξαλειψαι.

^χ₆ ^M ^B πω λε το φυ γη απ ε μου ^χ₆
 και ουκ εστιν ο εκ ζη των την ψυ χην μου ⁶_λ

Προσόμοιον α': ⁶ ^χ_λ πας ο βι ος μου με τα

πορ νων ^π_q και τε λω νων εκ δε δα πα νη
 ται ⁶_λ α ρα δυ νη σο μαι καν εν γη ρα ^π_q με τα
 γνω ναι α περ ε ⁶ξη μαρ τον ^λ Δη μι ουρ
 γε των α παν των ^Δ_λ και I α τρε των νο σουν
 των ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω
 σον με ⁶_λ
 χ ^M β
⁶ Ε κε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει
 πα ⁶_λ συ ει η ελ πις μου με ρις μου ει
 εν γη ξων των ⁶_λ

Προσόμοιον β': ⁶ βα βα βα
^λ βα ρει συ νε χο μαι α με

βα ^π_q τω βορ βορω εγ κυ λιν δου με νος ⁶_λ
 λει ας τω βορ βορω εγ κυ λιν δου με νος ^λ

βε λει κεν του με νος του Βε λι αρ ^π_η και μο λυ
νω το κατ ει κο να μου ⁶_λ ε πι στρο φευ
α με λουν των ^Δ_δ και λυ τρω τα ε πται σμε
νων ^π_η Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω
σον με ⁶_λ

χ^B Προσχες προς την δε η σιν μου **χ**⁶ ο τι

ε τα πει νω θηνσφοδρα

Προσόμοιον γ': **ε** Σα—σ σ σ

ανθρωπων πριγει γε αρ γη σας ως γη γε νησγε η
ρα πριγει μα ω μι λη σα ση προσταξει πριγει και
πα βεβην μι α νας κοι την εμην πριγει ο α

πο γης πλαστουργη σας ^Δ**δ** το πλασμα σου μη
πα ρι δης ^π**φ** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σωσον με ⁶**λ**

^χ**β** ⁶
^λ **P**υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον

των με ^χ**β** ο ο τι ε κρα ται ω θη σαν υ

περε με ⁶**λ**

Προσόμοιον δ^ν: ^π**β** ^π
^λ **Δ**η μι ος γε γο να τη ψυ

χη μου ^π**φ** της σαρ κος μου προ ο νοι αν ποι η

σα με νος ⁶**λ** δαι μο σι παι γνι ον κα τε στα θην

^π**φ** η δο ναις δου λε ευων και α το πη μα σι

⁶
^λ τη ευ σπλαγχνι α σου φει σαι ^Δ**δ** φυ γα δευ

— — — — — π — — — — —
τα των δαι μο νων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α

— — — — — 6
πο λω μαι σω σον με ^λ

^χ_M ^B
⁶

λ ⁶ ζα γα γε εκ φυ λα κης την ψυ

— — — — — 6 — — — — —
χην μου ^λ του ε ζο μο λο γη σα σθαι τω

— — — — — 6
ο νο μα τι σου ^λ

Προσόμοιον ε': 6 — — — — —
λ ⁶ κων ε ζη μαρ τον υ περ

— — — — — π — — — — —
παν τας ^π_q δι α του το εγ κα τα λε λειμ

— — — — — μαι ⁶ ε χω αν τι δι κον της ψυ χης μου ^π_q της

— — — — — σαρ κος το φρο ο νη μα και σκο τι ζει με ⁶_λ ο

— — — — — φω τι σμος των εν σκο τει ^Δ και ο δη γος πλα

— — — — — π — — — — —
νω με νων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σωσονμε⁶
λ

χ^M β
6 με υ πο με νου σι δι και οι
λ Ε

χ^M ε ως ου ανταποδωςμοι⁶
λ

ε Ζη σε ται ε λε γεν ο Προφη της^π η

ψ χη μου Κυ υ ρι ε και αι νε σει σε⁶ λ ζη

τη σον προ βα τον πλα νη θεν με^π και α ριθ

μη σο ον με τη ποι μνη σου⁶ λ δος μοι και ρον

με τανοι ας^Δ ι να στε να ζων βο ω σοι^π Κυ

υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον με⁶
λ

χ^M β
6 εκ βα θε ων ε κε κρα ζα σοι Κυ

ρι ε⁶ λ Κυ ρι ε ει σα α κου σον της φω

νης μου ⁶
_λ

Προσόμοιον ζ': ^Β π
_λ Η μαρτον η μαρτον α θε

πη σας ^π
_λ τα προσταγμα τα σου Χριστε ο Θε ος

ι λε ως γε νου μοι ω Ευ ερ γε τα ^π
_λ

να βλε ψω τοις εν δο θεν οφ θαλ μοις ⁶
_λ και α

πο φυ γω του σκο τους ^Δ
και με τα φο βου

βο η σω ^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σω σον με ⁶
_λ

Γε νη θη τω τα ω τα σου προ σε

χον τα ^χ
_λ εις την φω νην της δε η σε ως

μου ⁶
_λ

Προσόμοιον η': **6** Κα—κα—κα
λέ Θη ρες με α γρι οι πε ρι ε

σχον **π** αλλ εξ αυ των με α αρ πα σον Δεσπο

τα **6** Κα—κα—κα—κα **π**
τα λεις γαρ α παν τας του σω θη ναι **π** και

εις ε πι γνω σιν α λη θει ας ελ θειν **6** παν

τας αν θρω πους ως Κτι στης **Δ** και με τα παν

των μεσω σον **π** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω

μαι σω σον με **6**

λέ **6** αν α νο μι ας πα ρα τη ρη

σης Κυ ρι ε Κυ ρι ε **6** τις υ πο στη

σε ται **6** ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος

ε στιν **6**

Προσόμοιον θ': **ε** σα—σα—
λ α μα γι νου μοι Ευ ερ

σα—**π** — — — — — — — — — —
 γε τα **φ** λυ τρω τα Σω τη ηρ μου και μη α

πω ση με **λ** ι δε με κει με νον α νο μι αις **π**
φ

και α να στη σο ον με ως παν το δυ να μος **λ**
φ

υα— — — — — — — — — — — —
 ι να κα γω ε ξαγ γε λ λω **Δ** τας πρα ξεις μου

και βο ω σοι **φ** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω

μαι σω σον με **λ**
χ **B** **ε**

νε κεν του ο νο μα τος σου υ

πε μει να σε Κυ ρι ε **λ** υ πε μει νεν

η ψυ χη μου εις τον λο γον σου **λ** η λ πι

σεν η ψυ χη η μου ε πι τον Κυ ρι ον **ε**
λ

Προσόμοιον ι': **π** σ α — σ α τ
λκ Κρυψας το τα λαν τον το δο

σ α **π** — — — — — — —
θεν μοι **q** ως α γνω μων δου ου λος τη γη κα
τε χω σα **λ** και γαρ ως α χρη στος κα τε κρι
π — — — — — — —
θην **q** και ου τολ μω λοι πο ον ε ξαι τη σαι
σοι **λ** ως α νε ξι κα κος οι κτει ρον με **Δ** 1
σ α — — — — — — —
να κα γω α να κραζω **π** Κυ υ ρι ε πριν εις τε
λος α πο λω μαι σω σον με **λ**
χ — — — — — — —
λ **Δ** πο φυ λα κης πρω 1 ας με χρι
νυ κτος **λ** α πο φυ λα κης πρω 1 ας **χ**
ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι ον

Προσόμοιον ια': **6** σα—σα—
λι μνην ε ξη ρα νας πα θη

σα **π** μα των **9** της αι μορ ρο ου σης α φη κρα

σπε δου σου **λ** λη ψο μαι α φε σιν εγ κλη μα

των **π** α δι στακτω πι ιστεισοι προ σερ χο

με νος **λ** δε ξαι κα με ως ε κει νην **δ** και ι

α σαι μου το αλ γος **π** Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος

α πολω μαι σω σον με **6**
λ

χ **6** **λ** ο τι πα ρα τω Κυ ρι ω το ε

λε ος και πολ λη παρ αυ τω λυ τρω σις **6**
λ

χ και αυ τος λυ τρω σε ται τον Ισ ρα ηλ **δ**

εκ πα σω ων των α νο μι ων αυ του **6**
λ

Προσόμοιον ιβ': **ε** σα—σα—
λητεῖς καὶ θε ζε σθαι ε πι

σα—
θρονου **π** ο ποι η σας λο ο γω τον ου ρα

νον και την γην **λ** μελ λο μεν α παν τες πα ρα

στη ναι **π** ε ζαγ γελ λον τε ες σοι τας α μαρ

τι ας η μων **λ** προ της η με ρας ε κει νης **Δ**

εν με τα νοι α με δε ζαι **π** Κυ υ ρι ε πριν εις

τε λος α πο λω μαι σω σον με **λ**

λ **Δ**ι νει τε τον Κυ ρι ον παν τα τα

ε θη **λ** **ε** παι νε σα τε αυ τον παν τες οι

λα οι **λ** **ε**

Προσόμοιον ιγ': **ε** σα—σα—
λευ σον τω ομ μα τι τω ευ

σπλαγχνω^π_q και γε νου μοι ι λεως μο νε Σω
 τηρ⁶_λ να μα τα δω ρη σαι ι α μα των^π_q τη
 α θλι α μου και τα λαι πω ρω ψυ χη⁶_λ α
 πο σμη ζον εκ του ρυ που^Δτων ερ γων μου ι
 να μελψω^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι

σωσον με⁶_λ
 χ⁶_λ ο τι ε κρα ται ω θη το ε λε
 ος αυ του εφ η μας⁶_λ και η α λη θει
 α του Κυ ρι ου με ε νει εις τον αι
 ω να⁶_λ

Προσόμοιον ιδν: 6 Σα—σα—
 λ ζι φη ηυ τρε πι σεν ο Βε

λι αρ ^π_q εκ θη ρευ σαι σπε ευ δων την τα πει
νην μου ψυχην ⁶_λ ξε νον ε ποι η σε με Οικτιρ
μον ^π_q φω τι σμου της γνω ω σε ως του προ σω
που σου ⁶_λ ο κρα ται ος εν ισχυ ι ^Δ_λ του του
σκευ ων αρ πασον με ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος
α πολωμαι σωσον με ⁶_λ
Προς σε η ρα τους ο φθαλ μους μου
τον κα τοι κουν τα εν τω ου ρα νω ⁶_λ ι
δου ως ο φθαλ μοι δου λων εις χει ρας των
κυ ρι ων αυ των ⁶_λ ως ο φθαλ μοι παι δι
σκης εις χει ρας της κυ ρι ας αυ της ⁶_λ ου

τως οι ο φίδαλμοι η μων προς Κυ ρι ον
τον Θε ον η μων ^χ₆ ε ως ου οι κτειρησαι
η μας ^χ₆

Προσόμοιον ιε': ^χ₆ Σα — Σα —
^χ₆ Ο λος τοις πα θε σιν ε δου

λω θην ^π₉ εγ κα τα λει ψας νο μον και θει ας
γρα φας ^χ₆ ο λον με ι α σαι ευ ερ γε τα
δι ε με κατ ε με γε γο νως α γα θε ^χ₆ ε
πι στρε ψον με οι κτιρ μον ^Δ₆ ο των πα θων
κα θαι ρε της ^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πολω
μαι σω σον με ^χ₆

^χ₆ Ε λε η σον η μας Κυ ρι ε ε

λε η σον η μας ⁶_λ ο τι ε πι πο λυ
ε πλησθη μεν ε ξου δε νω σε ως ⁶_λ ε
πι πλει ον ε πλησθη η ψυ χη η μων ⁶_λ
το ο νει δος τοις ευ θη νουσι ^Δ_λ και η ε
ξου δε νωσις τοις υ πε ρη φα νοις ⁶_λ

⁶_λ Πορ νη τοις δα κρυ σι κα τα βρε χει ^π₉ τους

α χραν τους τε και τι μι ους πο δας σου ⁶_λ

παν τας προ τρε που σα του προ στρε χειν ^π₉ και

λαμ βα νειν λυ υσιν των εγ κλη ματων αυ των

⁶_λ αυ της την πι στιν πα ρα σχου ^Δ_λ κα μοι Σω

τηρ του βο αν σοι ^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α

πολωμαισωσονμε⁶_λ

λοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξα⁶_λ

σοι⁶_λ

Προσόμοιον ιζ': λοξασοι⁶_λ ρυπον κα θα ρι σον της ψυ

χης μου^π₉ ο δι ε με πτωχευσας και νη πι

α σας σαρκι⁶_λ ρα νι δα ε λεους σου κα τα

πεμψας^π₉ τω α σθε νει και τε θλασμενω Χρι

στε⁶_λ α πο πλυ νον εκ του ρυ που^Δ ι α

τρευσον α σθε νουν τα^π₉ Κυ υ ρι ε πριν εις τε

λος α πολωμαισωσονμε⁶_λ

λοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι⁶_λ

Προσόμοιον ιη': **6** σα—σα—
λε^λτη ρι ξον Δεσποτα την ψυ

σα—^π— — — — —
χην μου ^π σοι προ στρε χειν και σοι δου λευ ειν α

ει **6** σκε πη υ παρ χεις γαρ μου και φυ λαξ ^π ^π και

— — — — — — — —
αν τι λη ψις και βο η θει α **6** ^λ α ξι ω

— — — — — — — —
σον Θε ε Λο γε **Δ** βο αν με εν παρ ρη σι α

^π ^π — — — — — —
κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι σω σον

με **6**
^λ

6 σα—σα—σα—σα—
λο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι **6**
^λ

Προσόμοιον ιθ': **6** σα—σα—
λε^λτιχος α πορ θη τον η μιν

— — — — — — — —
γε νου ^π I η σου Σω τηρ και ε λε η μον Θε

ε **6** σα—σα—σα—
τρο ποις και ερ γοις α πα τη λοις γαρ ^π ^π συ μ

πε πτωκα μεν αλλ α να στη σον ⁶_λ ως ευ
 ερ γε της το πλασμα ^Δ_λ και δι αλ λα γη
 θι ως οι κτιριων ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α
 πολωμαι σωσον με ⁶_λ

⁶_λ Δοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι ⁶_λ
 Προσόμοιον κ': ⁶_λ Υι ος ο α σωτος ε γε

νο μην ^π_q δι α σκορ πι σας τον πλου ου τον λι
 μω νυν τη κομαι ⁶_λ υ πο την σκε πην σου κα
 τα φευγω ^π_q ω σπερ ε κει νον δεξαι με Πα τερ
 α γαθε ⁶_λ και με το χον της τρα πεζης ^Δ_λ α ξι
 ω σον του βο αν σοι ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος

α πολωμαισωσον με λ⁶

λ⁶ υπερβατικόν
λοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι λ⁶

Προσόμοιον κα': λ⁶ ρα—ρα—
φθονω ε ξε βα λε Πα ρα

ρα—π⁹ δεισου τον πρω το πλα στον ο αρ χε κα κος

λ⁶ ρα—ρα—ρα—π
φασκων το μνησθη τι ε πι ξυ λου π⁹ ο Λη

στης α πε ε λαβε τον Πα ρα δεισον λ⁶ ε γω

δε πι στει και φο βω λ⁶ το Μνησθη τι μου βο ω

π⁹ ρα—ρα—ρα—
σοι κ ρι ε πριν εις τε λος α πολωμαισωσον

με λ⁶

λ⁶ υπερβατικόν
λοξασοι ο Θε ο ος η μων δοξασοι λ⁶

Προσόμοιον κβ': λ⁶ ρα—ρα—
χει ρα μοι ε κτει νον ως τω

πετρω^π και α να γα γε του βυ θου ο Θεος
 ριν και ε λε ος μοι πα ρα σχου^π τη πρε
 σβει α της πα να μω μου Μη τρος^λ της σε
 τε κου σης α σπο ρως^Δ και των Α γι ων σου
 παν των^π Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω μαι
 σω σον με^λ

⁶ Δο ξα σοι ο Θε ο ος η μων δο ξα σοι⁶
 Προσόμοιον κγ':⁶ Ψαλλον τα δε ξαι με καθ ε

κα στην^π ο Α μνος ο αι αι ρων την α
 μαρ τι αν μου⁶ ψυ χην και σω μα μου ο λο
 κλη ρως^π εις τας χει ρας σου πα ρα τι θη μι

καὶ εν νυ κτὶ και η με ρα ^π_q χρε ω στι κως
 εκ βο ω σοι ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις τε λος α πο λω
 μαι σωσον με ^π_q

δοξα σοι ο Θε ο ος η μων δοξα σοι ^π_q
 Προσόμοιον κδ': ^π_q της α φα του σου ευ

σπλαγχνι ας ^π_q υ πε ρα γα θε α νε ξι 1
 κα κε Κυ ρι ε ^π_q ω α να μαρτη τε και οι
 κτιρ μον ^π_q μη με α πορ ρι ψης α πο του προ
 σω που σου ^π_q ο πως κα γω ευ χα ρι στως ^π_q
 χαι ρων και ψαλλων βο ω σοι ^π_q Κυ υ ρι ε πριν εις
 τε λος α πο λω μαι σωσον με ^π_q

Θεοτοκίου.

χ
6
λ Ιο ζα Πα τρι και γι ω και α γι ω

π
6
Πνευ μα τι λ

6
λ Και νυν και α ει και εις τους αι

π
6
ω νας των αι ω νων α μην λ

6
λ Ω τη αρ ρη τω συ γ κα τα βα σει π ω

π
6
του ζε νου το ο κου το υ περ θαν μα

π
6
στον λ ω πως Παρ θε νος βρε φος σε φε ρει π

π
6
εν αγ κα λαις τα αυ της τον Ποι η την και

π
6
Θε ον λ ο εξ αυ της σαρ κω θη ναι Δι κα τα

π
6
δε ζα με νος ευ ερ γε τα π Κυ υ ρι ε πριν εις

π
6
τε λος α πο λω μαι σω σον με ε ε ε ε λ

Ψαλλομένου τοῦ Θεοτοκίου, γίνεται ἡ Εἰσοδος.
Καὶ καθεξῆς ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία καὶ ἡ Θ. Λειτουργία
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Εἴσοδος μετά τοῦ θυμιατοῦ.

Сοφία, Ὁρθοί.

Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἔσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Γίόν, καὶ ἄγιον
Πνεῦμα, Θεόν. Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Γίε Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς· διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας.

Προκείμενον. **Ἡχος δ'. Ψαλμὸς 93.**

Θεὸς ἐκδικήσεων Κύριος, Θεὸς ἐκδικήσεων.

Στίχ. **Ὕψωθητι, ὁ κρίνων τὴν γῆν.**

Сοφία.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα. (Κεφ. ΙΖ', 1-9)

Πρόσχωμεν.

Ἐγένετο Ἀβραμ ἐτῶν ἐνενηκονταεννέα. Καὶ
ὤφθη Κύριος τῷ Ἀβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγώ
εἰμι ὁ Θεός σου, εὐαρέστει ἐνώπιον ἐμοῦ, καὶ
γίνου ἀμεμπτος καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου
ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ
σε σφόδρα. Καὶ ἐπεσεν Ἀβραμ ἐπὶ πρόσωπον
αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ ὁ Θεός, λέγων· Ἰδοὺ

ἡ διαθήκη μου μετὰ σοῦ, καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἐθνῶν. Καὶ οὐ κληθήσεται ἔτι τὸ ὄνομά σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβραάμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε. Καὶ αὐξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε εἰς ἔθνη καὶ βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀναμέσον ἐμοῦ, καὶ ἀναμέσον σοῦ, καὶ ἀναμέσον τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον εἶναι σου Θεός, καὶ τοῦ σπέρματός σου μετὰ σέ. Καὶ δώσω σοι καὶ τῷ σπέρματί σου τὴν γῆν, ἣν παροικεῖς, πᾶσαν τὴν γῆν Χαναάν, εἰς κατάσχεσιν αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεός. Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου διατηρήσεις, σὺ καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σέ, εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν.

Προκείμενον. Ἡχος πλ. β'. Ψαλμὸς 95.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. **Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ.**

Ἐντονώτερον καὶ ἐμμελώς* Κέλευσον!

‘Οἱερὲς κρατῶν λαμπάδα ἀνημψένην καὶ θυματὸν ἔξηρτημένον, ἴσταται ἐμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:

Соφία, Ὁρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, στρεφόμενος πρὸς τὸν λαὸν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὡραίας Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ **Φῶς** Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.

Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Κεφ. ΙΕ', 20 - ΙΣ', 9)

Соφία, Πρόσχωμεν.

Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ. Ἀνοήτου τρίβοι, ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται. Υπερτίθενται λογισμοὺς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βουλευομένων μένει βουλή. Οὐ μὴ ὑπακούσῃ ὁ κακὸς αὐτῇ, οὐδὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ. Όδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἔκκλίνας ἐκ τοῦ Ἀδου σωθῇ. Οἶκους ὕβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐστήριξε δὲ ὅριον χήρας. Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἀγνῶν δὲ ρήσεις σεμναί. Ἐξόλλυσιν ἔαυτὸν ὁ δωρολήπτης, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται. Ἐλεημοσύναις καὶ πίστειν ἀποκαθαίρονται ἀμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου, ἔκκλίνει πᾶς

ἀπὸ κακοῦ. Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά. Δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνδρῶν δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἔχθροὶ φίλοι γίνονται. Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει, θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλά, εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ. Ὁ εἰσακούων ἐλέγχους ζωῆς, ἐν μέσῳ σοφῶν αὐλισθήσεται. Ὅς ἀπωθεῖται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτόν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν ἑαυτοῦ. Φόβος Κυρίου παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Τῷ ἀνθρώπῳ πρόθεσις καρδίας, καὶ παρὰ Κυρίῳ ὑπόκρισις γλώσσης. Ὅσῳ μέγας εἶ, τοσοῦτον ταπείνου σεαυτόν, καὶ ἔναντι Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εὑρήσεις χάριν. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ ταπεινοῦ φανερὰ τῷ Θεῷ, καὶ ἐδράζων πνεύματα Κύριος. Κύλισον ἐπὶ Κύριον τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδρασθήσονται οἱ λογισμοί σου. Πάντα εἰργάσατο Κύριος δι' ἑαυτὸν οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται. Ἀκάθαρτος παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας βαλὼν ἀδίκως, οὐκ ἀθωωθήσεται. Ἀρχὴ ὁδοῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον, ἥ θύειν θυσίας. Ὁ ζητῶν τὸν Κύριον, εὑρήσει

γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἵ δὲ ὄρθως ζητοῦντες αὐτόν, εὔροήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα τοῦ Κυρίου μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν. Κρεῖσσον ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας. Καρδία ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

·Ο ιερεύς, + Εἰρήνη σοι. Σοφία.

‘Ο ιερεύς, εύθὺς μετὰ τὸ τέλος τοῦ ἀναγνώσματος,
ιστάμενος πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης καὶ θυμῶν ἐλαφρῶς,
ψάλλει σεμνῶς καὶ κατανυκτικῶς εἰς Ὁχον πλ. α'.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἔσπερινή.

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν
τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ὕποχος πάρα

κατευθυνθη η η τω η προ ο σε ε
ευχη η η μου ου ως θυ μι α μα δι
ε νω πι ο ο ον σου ου ου δι ε ε παρ
σις τω ων χειει ει βω ω ων μου ου θυ
σι ι ι α δι ε ε ε σπε ε ε ε
ε ε ε βι ι νη π

‘Επερον Ὁμόηχον.

Ἅγιος ἀλόγος Πα

π^π
 Κα τευ θυν θη η η τω η προ ο
 σε ε ευ χη η η μου ou π^π ως θυ μι ι α α
 μα δ^γ ε νω πι ο ο ον σου ou ou δ^Δ ε παρ
 σις τω ων χει ει ει βω ωων μου ou π^π θυ σι ι
 ε ε α δ^φ ε ε ε σπε ε ε ε ε ε
 ρι ι νη η η η π^π

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ νόπιον μέρος τῆς Ἅγιας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως:

Στίχ.α'. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε, ἐκέκραξα
πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς
δεήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος τῆς ἄγιας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως·

Στίχ. β'. Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί
μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνωπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος εἰς τὸ βόρειον μέρος τῆς ἄγιας
Τραπέζης καὶ θυμῶν λέγει ἐκφώνως.

Στίχ. γ'. Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς
λόγους πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς

θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο ιερεὺς ἐρχόμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης
λέγει ἐκφώνως·

Δόξα Πατρὶ καὶ Γεννητῇ καὶ Ἀγίῳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

Χορός: Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου,
θυσία ἐσπερινή.

‘Ο Ιερεὺς εὑρισκόμενος ἦδη ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας
Τραπέζης ἐπαναλαμβάνει.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.

Ἐξελθὼν δὲ εἰς τὴν Ωραίαν Πύλην, θυμῷ τὴν εἰκόνα τοῦ
Δεσπότου Χριστοῦ φάλλων.

Ως θυμίαμα ἐνώπιόν σου.

Ἀκολούθως δὲ θυμῷ τὰς λοιπὰς εἰκόνας, τὸν Ναὸν καὶ
τὸν λαόν, ἐνῷ ὁ χορὸς φάλλει τὸ ὑπόλοιπον.

“Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Εἶτα.

‘Ο Διάκονος ἐξελθὼν (ἢ ὁ Ἱερεὺς ἐμπροσθεν τῆς ἀγίας Τραπέζης ιστάμενος), λέγει τὴν Ἐκτενῆ.

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν, Ἀρχιεπισκόπου _____. *

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

***Συνήθως μέχρι καὶ τῆς δεήσεως ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου**

Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως των ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ

Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων
χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ
παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**πόλει, κώμῃ**), ταύτῃ,
τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ
ἀφιερωτῶν του ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἐκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν
ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ
ἀπανταχοῦ ὁρθοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

"Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ
ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, φαλλόντων καὶ ὑπέρ
τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ
παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον. (ἄπαξ)

**Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ἰκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν δούλων, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου,
καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν ἀπεκδεχόμενον**

τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

“Οτι ἔλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ
Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εὔξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ.

Οἱ πιστοί, ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων
δεηθῶμεν.

“Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἔλεήσῃ.

Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς
δικαιοσύνης.

Ἐνώσῃ αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἔκκλησίᾳ.

Κῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον
αὐτούς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ Κατηχούμενοι τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε.

Κοί, Κύριε.

‘Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας θέλων
σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθεῖν,

ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ἣν τὸ ὄνομά σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

Ἴνα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Καὶ ἔξαπλοι τὸ Εἰλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ ἐν τῇ τοῦ Ἰ.

Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, Οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε, **Οσοι** Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις τῶν Κατηχουμένων.

Οσοι πιστοί, "Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

‘Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῶ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ κατασφαλιζόμενος χάριτι.

“Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, οἱ Κατηχούμενοι, προέλθετε.

“Οσοι πρὸς τὸ φώτισμα προσέλθετε· εὕξασθε οἱ πρὸς τὸ φώτισμα τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πιστοί, ὑπὲρ τῶν πρὸς τὸ ἄγιον φώτισμα εὔτρεπιζομένων ἀδελφῶν, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν στηρίξῃ αὐτούς
καὶ ἐνδυναμώσῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Φωτίσῃ αὐτούς φωτισμῷ γνώσεως καὶ
εὔσεβείας, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Καταξιώσῃ αὐτούς ἐν καιρῷ εὐθέτῳ τοῦ
λουτροῦ τῆς παλιγγενεσίας, τῆς ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν, καὶ τοῦ ἐνδύματος τῆς ἀφθαρσίας,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄναγεννήσῃ αὐτούς δι’ ὄδατος καὶ
Πνεύματος, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Χαρίσηται αὐτοῖς τὴν τελειότητα τῆς
πίστεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Сυγκαταριθμήσῃ αὐτούς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ καὶ
ἐκλεκτῇ ποίμνῃ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Сῶσον, ἐλέησον, ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον
αὐτούς, ὁ Θεός τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Οἱ πρὸς τὸ φῶτισμα, τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ
Κυρίῳ κλίνατε.

Ϲοὶ Κύριε.

ὅ ιερεὺς ἀναγινώσκει μυστικῶς τὴν εὐχὴν ὑπὲρ τῶν πρὸς
τὸ ἄγιον φῶτισμα εὔτρεπτομένων·

Ἐπίφανον, δέσποτα, τὸ πρόσωπόν σου, ἐπὶ
τοὺς πρὸς τὸ ἄγιον φῶτισμα εὔτρεπτομένους,
καὶ ἐπιποθοῦντας τὸν τῆς ἀμαρτίας μολυσμὸν
ἀποτινάξασθαι· καταύγασον αὐτῶν τὴν
διάνοιαν· βεβαίωσον αὐτοὺς ἐν τῇ πίστει·
στήριξον ἐν ἐλπίδι· τελείωσον ἐν ἀγάπῃ· μέλη
τίμια τοῦ Χριστοῦ σου ἀνάδειξον, τοῦ δόντος
ἔαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐκφώνως

Οτι σὺ εἶ ὁ φωτισμός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Οσοι πρὸς τὸ φῶτισμα, προέλθετε· οἱ πρὸς
τὸ φῶτισμα προέλθετε.

Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μή τις τῶν
Κατηχουμένων.

Οσοι πιστοί, ἔτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ

Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Сοφία.

Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ ζωοποιῷ
τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς ἀφθαρσίαν ἡμᾶς
ἐκ φθορᾶς μεταστήσας, σὺ πάσας ἡμῶν τὰς
αἰσθήσεις τῆς ἐμπαθοῦς νεκρώσεως
ἐλευθέρωσον, ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν
ἔνδοθεν λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὀφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος, ἀκοὴ δὲ
λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ἡ δὲ γλῶσσα
καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν. Ἀγνισον ἡμῶν
τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε, Κύριε, τὰς χεῖρας
ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν φαύλων ἀπέχεσθαι
πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα,
πάντα ἡμῶν τὰ μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γίῳ, καὶ τῷ
ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Сοφία.

Δέσποτα Ἀγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζῃ, ὑπὸ πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως δορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι' Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Καὶ ψάλλεται ὑπὸ τοῦ χοροῦ ἀργῶς καὶ κατανυκτιῶς
εἰς ᾧχον πλ. β'. Ἀνπὶ τοῦ χερουβικοῦ τὸ ἐπόμενον.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀօράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ εἰσπορεύεται ὁ
Βασιλεὺς τῆς δόξης.

ΝΥΝ ἀτὶ ΔΥΝΑΜΕΙC

Διασκευὴ Θρασύβουλου Σταύτσα.

Ὕχος πτῶπα

π π π π π π π
 λε ε χε ε α α λε ες π
 π π π π π π π
 Νυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υν αι
 αι αι αι αι αι αι αι δυ να α α α α α
 μει ει ει ει ει ει ει ει εις ο τω ωων
 ου ου ρα α α α τω ων ου ου ρα α νω
 ω ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ων ο συ
 υ υ υ υ υ υ η η η η η συ η η
 μι 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1

— ποτέ μετά τόπον + ρατήρας ποτέ^Π
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 ποτέ μετά τόπον + ρατήρας ποτέ^Π
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 ω ω ω ω ω ω ω ω ως ρατήρας ποτέ^Π
 ε ε ε λαααα τρε ε ευ ου ου σι 1
 ποτέ μετά τόπον + ρατήρας ποτέ^Π
 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1 1
 δου
 ποτέ μετά τόπον + ρατήρας ποτέ^Π
 ου
 γα α α αρ ει ει ει ει ει ει ει ει ει
 σπο βε ε ευ ε ται αι αι αι αι αι αι
 αι αι ο ο ο βα α σι 1 1 1 ο ο βα
 ασι λε ε ε ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ευς της δο ο ο ο ο ξη η η η η η

σ + Γ Π
η η η ης

Δ
φ

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὑμνος. Γίνεται ἡ εἰσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ Ἱερέως φέροντος τὸν Ἀέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ κρατῶν τὰ Ἅγια. Διόπ πάντα εἶναι προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει εὐλαβῶς, ἐγείρεται δὲ ὅταν ἐναποπίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.

Μεγάλη εἰσοδος τῶν Ἅγιων.

Ο χορὸς Φάλλων,
ἐξακολουθεῖ τὸ διακοπὲν μέλος:

χ Δ π
δου ου ου ου ου σι ι ι α μυ ου
στι κη η ηη η η η η η η
τε ε ε ε ε τε ε ε ε ε ε ε λει
ει ει ω με ε ε νη δο ρυ φο ρει
ει ται αι αι αι αι αι αι αι αι πι ι
στει και πο ο ο ο θω προ ο σε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ελ θω ω πο θω ω
 προ σε ελ θω ω με ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε εν οι να με ε ε ε ε ε ε ε ε
 το ο οι να με ε το ο χοι ζω ω ης αι
 ω νι ι ι ου γε ε ε νω ω ω με ε
 θα α α α α α π α α α λη λη
 λου ου ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α
 α α α α α α α α α α α α
 χα α α α α

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εὐωδίας πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν του Ἅγίου Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ του ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἑσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά του Κυρίου,

αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄλληγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά του Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά του Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά του Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπί του φοβεροῦ βήματος του Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν κοινωνίαν

του Ἅγίου Πνεύματος αἰτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ
ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Cοί, Κύριε.

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ' ὃ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς
γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν διακονίαν τῆς
Λειτουργίας ταύτης ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ
θέμενος ἡμᾶς τοὺς ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλὴν
σου φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι δῶρά
τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ ἀγνοημάτων,
αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ ποιῶν μεγάλα καὶ
ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά τε καὶ ἐξαίσια, ὃν οὐκ
ἔστιν ἀριθμός, ἐπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους
δούλους σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ὃ ὁ μονογενῆς σου
Γίδος καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῶν προκειμένων
φρικτῶν ἐπαναπαύεται Μυστηρίων. Καὶ πάσης
ἡμᾶς καὶ τὸν πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς ψυχὰς
καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν
καθαρῷ συνειδότι, ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων μεταλαμβάνοντες Ἀγιασμάτων, καὶ ὑπ’ Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγῳ ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε, γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ προσκυνητοῦ σου Πνεύματος, λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι τοῖς Ἅγίοις σου, τοῖς ἀπ’ Αἰῶνός σοι εὔαρεστήσασιν.

Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν Πατέρα, καὶ λέγειν·

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον, καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ϲοί, Κύριε.

Ο Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ εὔσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἔπιδε εὔσπλάγχνῳ ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς, ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος,

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς

ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Ο Ιερεὺς κεκαλυμμένων δύντων τῶν Θείων Δώρων,
βαλὼν τὰς χεῖρας ὑπὸ κάτω τοῦ Ἄέρος, ἀππεταυ τοῦ
Ζωοποιοῦ Ἀρτου μετ' εὐλαβείας καὶ φόβου πολλοῦ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἅγια τοῖς Ἅγίοις.

Εἰς Ἅγιος, εἰς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος,
Ἄλληλούϊα.

ГЕУСАСӨЕ КАИ ИДЕТЕ.

Ἡράκλειος Λαζαρίδης

χ ε ευ σα α α α α α α α α

στέπι παί καὶ αἱ αἱ αἱ ἡ εἱ εἱ εἱ δε εἱ εἱ καὶ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତପ୍ରକାଶନ ପରିଚୟ

ο ο τι χρη η στο ο ος ο κυ ρι ι ι

ο ο ος ρ α α αλ λη η η λου ου

۱ ۱ ۱ α α α α π q

Σπίχος 1. Χ^Μ Π^Π Ε^ρ υ λο γη σω τον Κυ ρι ον εν

πα ντι και ρω ^π_ρ δι α πα ντος η αι νε

σις αυ του ἐν τω στο μα τι ι μου

πρι περιπολούσαι την πόλιν οι θεοί καὶ οἱ άνθρωποι.

αι αι αι + αι αι αι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος χ ι α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α π

Σπίχος 2. χ π Εν τω Κυ ρι ω ε παι νε θη

σε ται η ψυ χη μου π α κου σα τω σαν

πρα εις και ευ φρανθη τωσαν π

π π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι + αι αι αι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0

ος ^χ_ῷ α α αλ λη η η λου ou 1 1 1

α α α α ^π_ϙ

Σπίχος 3. ^χ_π^M Με γα λυ να τε τον Ku ρι ον

συν ε μοι ^π_ϙ και υ ψω σω μεν το ο νομα

αυ του ^χ_ϙ^π ε πι το αυ το ^π_ϙ

^π_ϙ Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ^π_ϙ και

αι αι αι 1 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ^χ_ϙ ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Ku ρι 1 1 0 0

ος ^χ_ῷ α α αλ λη η η λου ou 1 1 1

Σπίχος 4.

α α α α π
χ Μ
π η Π
ξ ε ζ η τ η σ α τ ο ν Κ ρ ι ο ν

καὶ εἶπη κούσε μου πάρα σων τῶν

Ἐλέη ψε ων μου πρεπει σατοο με πρ

τι χρη η στο ο ος o Ku βι i i o o

አንድ አንድ

$$\alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \alpha \quad \pi^q$$

Σπίχος 5.

φω τι σῇ η τε ^π_ϙ και τα προ σω πα υ μων ^χ_ϙ ου

μη κα ται σχυνθη ^π_ϙ

^π_ϙ Γευ σα σῇ ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι ι ι ι ι δε ε ε και ι ι

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε ε ο ο

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ι ι ο ο

ος ^χ_ϙ α α αλ λη η η λου ου ι ι ι

α α α α ^π_ϙ

Σπίχος 6. ^χ_ϙ ^M ουτος ο πτωχος ε κε κρα ξε

και ο Κυ ρι ος ει ση κου σεν αυ του ^π_ϙ

και εκ πα σων των θλι ψε ων αυ του ^χ_ϙ ε σω

σεν αυ τον π^π
σεν αυ τον π^π

π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και
π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1
αι αι αι 1 1 1 δε ε ε και 1 1

δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε και
δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε και

τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0
τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι 1 1 0 0

ος π^χ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1
ος π^χ α α αλ λη η η λου ου 1 1 1

α α α α π^π
α α α α π^π

Σπίχος 7. π^χ Μ π^π π^π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι
π^π Παρεμ βα λει αγ γε λος Κυ ρι

ου π^π κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον π^χ και
ου π^π κυ κλωτων φο βου με νων αυ τον π^χ και

ρυ σε ται αυ τους π^π
ρυ σε ται αυ τους π^π

π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και
π^π Γευ σα σθε ε ε ε ε ε ε ε ε και

αι αι αι + ει ει ει δε ε ε και ει ει
 δε ε ε τε ε ε ε ε ε ε χ ο ο
 τι χρη η στο ο ος ο Κυ ρι ει ει ο ο
 ος χ ι α α αλ λη η η λου ου ει ει ει
 α α α α π

10 Φοιβήθητε τὸν Κύριον πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

11 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. (διάφαλμα).

12 Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου· φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς.

13 Τίς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς;

14 Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον.

15 Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην καὶ δίωξον αὐτήν.

16 Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὅτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.

17 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακὰ τοῦ ἔξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν.

18 Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς.

19 Ἔγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει.

20 Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὁρύσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος·

21 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται.

22 Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι.

23 Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ГЕУСАСӨЕ КАІ ІДЕТЕ

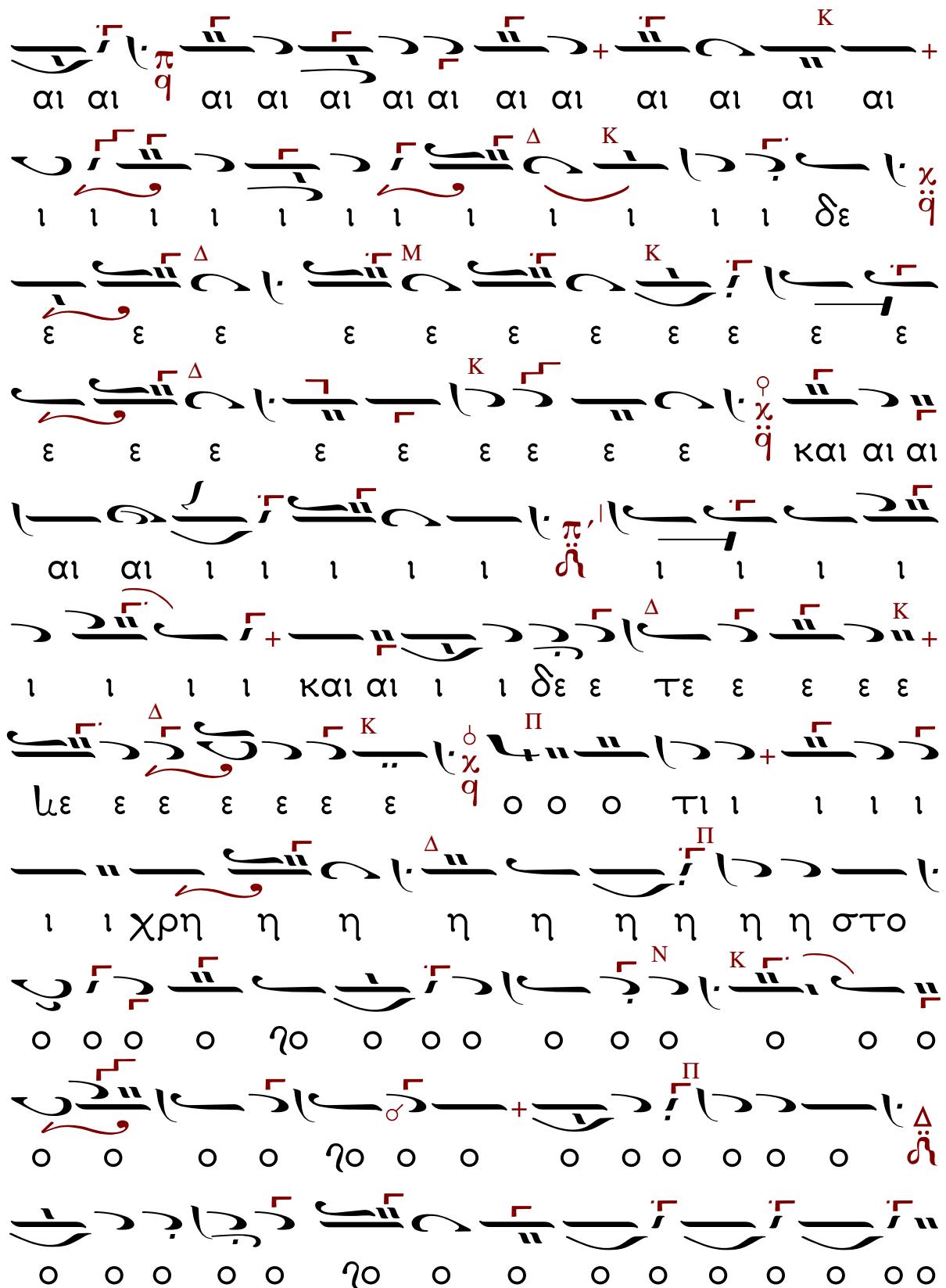
Ιωάννου Κλαδά

Ἡχος ἡ Τετράφωνος

ΓΕΥСΑΣΟΕ ΚΑΙ ΙΔΕΤΕ

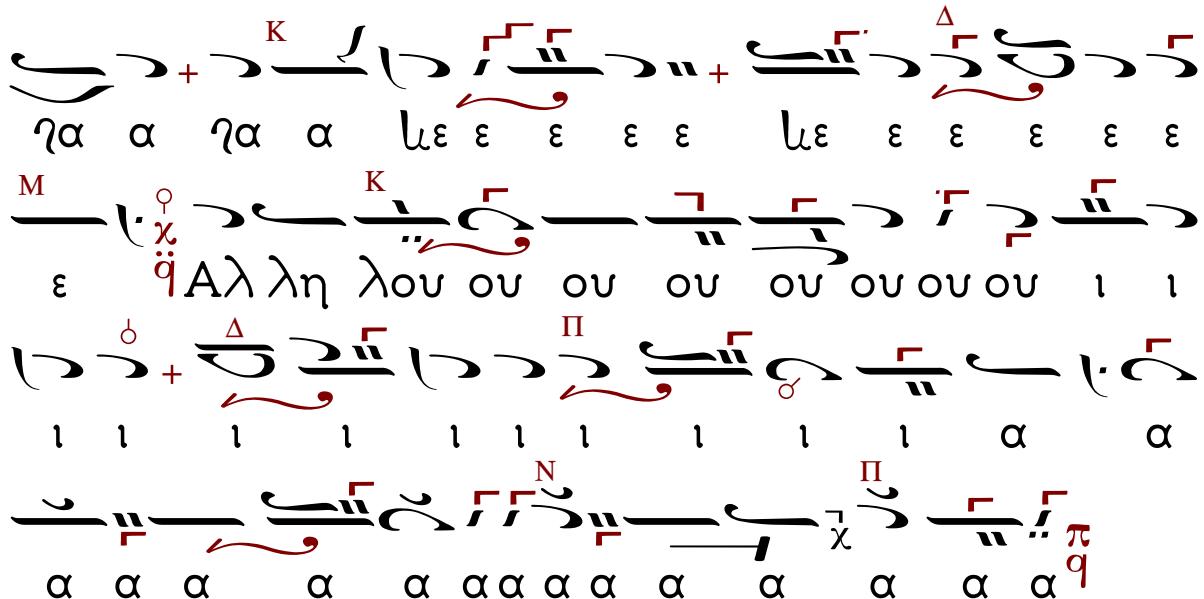
Διασκευή Θρασύβουλου Σταύρου.

$$\tilde{H}\chi_{05} \xrightarrow{\tilde{q}} \text{---} \xleftarrow{J} K_\varepsilon^\circ$$

Λέτε την παρούσην πίστην
 ο ο ος ο ο ο ο ο ο ο
 η ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 Μ Κυ υ υ η υ υ υ υ
 Π ο Κυ υ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ο
 Κυ υ ρι ι ι ο ος ι α α α α
 α α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α
 α α α α α α α α α α α
 ε ε ε ε ε ε λε ι ε α α α
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 γε ι ε ε ε ε λε ι α α α λε

N π
 π q
 M
 K
 Δ K
 Δ K
 K
 Δ K
 Δ K
 K
 Δ K
 K
 Δ
 Δ
 ε
 ε
 γε

ΚΟΙΝΩΝΙΑ τῶν ΠΙΣΤΩΝ.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης προσέλθετε.

Ἄμήν, Ἄμήν, Ἅμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, Ἀλληλούϊα.

‘Οταν τελειώσῃ ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν, ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ μεγαλοφώνως:

Сῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν Σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

‘Ο χορὸς Ψάλλει

(ἀνπὶ τοῦ "Εἴδομεν τὸ φῶς"), τὸ ἔξῆς:

Ἄγιος Διάκονος

Ἐν λόγῳ γῆ σωτὸν Κυρίον ενπαντὶ

καὶ ρῷ διὰ πάντος ηὐσιες αὐτοῦ εν

τῷ στόματι ματιμού⁶ ἀρτὸν οὐρανοῖς

καὶ πότηρι οὐρανῷ ζωὴς γενέσα σθεκαὶ

δετεοὶ τιχρηστοῖς οἱ Κυρίοις⁶ Αλλήλου

αὶ αἱ Αλλήλουια αὶ αἱ Αλλήλουουια

αὶ αἱ

Διάκονος

Καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει:

Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἄγιος Διάκονος⁶ μην αἱ μην αἱ μην⁶ εἰς αἱ

φε σιν α μαρ τι ων ^Δ και εις ζω ην αι
 ω ω νι ον ^Δ

^ΔΠλη ρω θη τω το στο μα η μων ^Δ
 αι νε σε ως σου Κυ ρι ε ⁶ ο πως υ μη
 σω μεν την δο ο ξαν σου ^Δ ο τι η ξι ω
 σας η μας ^Δ των α γι ων σου με τα σχειν
 μυ στη ρι ι ι ι ων ⁶ τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω ^Δ ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συ νην σου
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α ^Δ

Καὶ εὐθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἄγίαν Πρόθεσιν,
ἀφήνει τὸ ἅγιον Ποτήριον, ἐποστρέφει εἰς τὴν ἄγίαν
Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀνπιμήνσιον.

Ορθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων,
ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν
φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως
εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δόξα σοι Κύριε, δόξα σοι.

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἱρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἰτησάμενοι,
ἐκαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Сοί, Κύριε.

Εὐχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν ἀγαθοῖς, καὶ
ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου Σώματος καὶ
Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ δεόμεθά σου,
Δέσποτα Φιλάνθρωπε, φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν
σκέπην τῶν πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι^{τοῦ}
τῆς ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως μετέχειν
τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς φωτισμὸν ψυχῆς καὶ

σώματος, εἰς βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

‘Ο Ιερεύς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον, ποιεῖ δι’
Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος
ἥδη Ἀνπιμησίου.

“Οτι σὺ εἰς ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Γεννητῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον, Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

(Στὰς πρὸ τῆς Δεσποπικῆς εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν
ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν ἄφατόν σου
πρόνοιαν καὶ πολλὴν ἀγαθότητα, ἀγαγὼν ἡμᾶς
εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα ἀναστάσεως, ὁ
διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ
θεοχάρακτα γράμματα τῷ θεράποντί σου
Μωσεῖ, παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα

τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν ἀδιαίρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. "Οτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Γίοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. (3 χῦμα)

‘Ο δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εὔχὴν ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγὼν ἡμᾶς εἰς τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν σου Μυστηρίων, σύναφον τῇ λογικῇ σου ποίμνη, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε ἐλέησον.

+ **Ε**ὐλογία Κυρίου καὶ ἐλεος ἐλθοι ἐφ'

ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ θείᾳ Χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου, Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου τοῦ Ναοῦ**), τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγιου τῆς ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγιων, ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος.

Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως τῶν Φαλμῶν ὁ Ιερεὺς διανέμει τὸ Ἀνπίδωρον.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33.

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ

παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου, Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχή μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς, καὶ εὑφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ὁρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν, φοβήθητε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατε μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἔστιν ἀνθρωπος ὁ θέλων ζωῆν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἴδεῖν ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἐκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον

εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ὥρυσεται αὐτοὺς ὁ Κύριος, φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστα αὐτῶν, ἐν ἐξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται, θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144.

‘Ψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου καὶ εὐλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καθ’ ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς

μεγαλωσύνης αὐτοῦ οὐκ ἔστι πέρας. Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου, καὶ τὴν δύναμιν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἔροῦσι, καὶ τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται. Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός σου ἔξερεύξονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος. Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε, πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὅσιοί σου εὐλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας σου ἔροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου λαλήσουσι τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν πᾶσι τοῖς λόγοις αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ ὀφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ

έλπιζουσι, καὶ σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιριᾳ. Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶον εὔδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ, καὶ ὅσιος ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, Ἐγγὺς Κύριος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ, θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει, καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται, καὶ σώσει αὐτούς, φυλάσσει Κύριος πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει. Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου, καὶ εὐλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δι' Εὐχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

Η Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδὸς»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαφηλίδη
Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.